

4. Závěry

Kvantitativní šetření potřeb aktérů přineslo důležitá zjištění o potřebách a očekáváních jednotlivých aktérů v oblasti evaluace a monitoringu v ČR.

I přes dílčí rozdíly u některých odpovědí lze obecně konstatovat velkou shodu u jednotlivých aktérů v obou skupinách respondentů, tedy u zástupců pedagogické veřejnosti i zástupců zřizovatelů. Dokonce je možné konstatovat i to, že se zásadně nelišily ani odpovědi mezi oběma skupinami aktérů.

Z odpovědí na otázky týkající se hodnocení školy jednoznačně vyplývá přesvědčení všech aktérů o tom, že pro hodnocení školy má zřizovatel dostatek informací i odborných kapacit k tomu, aby mohl posoudit kvalitu fungování školy po stránce ekonomické. Pro hodnocení školy v oblasti pedagogických procesů a výsledků vzdělávání podle více jak poloviny tázaných zřizovatel nemá dostatek informací ani odborných kapacit.

Těmto výsledkům zjištění odpovídá i postoj k otázce metodické pomoci pro jednotlivé oblasti. Obě skupiny aktérů se shodují v tom, že metodickou podporu v oblasti ekonomicko-administrativního fungování školy očekávají od zřizovatele, zatímco metodickou podporu v oblasti pedagogického vedení očekávají od MŠMT a ČŠI.

Obě skupiny aktérů se shodují na tom, že odpovědnost za řízení školy zahrnuje obě role ředitele školy, tedy jak odpovědnost v oblasti manažerského řízení, tak v oblasti pedagogického vedení, a to při zachování povinných vyučovacích hodin. Poměrně významnou odezvu získal návrh, aby uchazeč o funkci ředitele školy již byl absolventem funkčního manažerského studia. Jednoznačně byla odmítnuta možnost, že by ředitel školy nemusel být pedagog.

S velkou podporou u obou skupin respondentů, tedy pedagogické veřejnosti i zřizovatelů, se setkal návrh na vytvoření profesního profilu učitele a kariérního řádu.

Pedagogická veřejnost se shodla na potřebě zvýšení srovnatelnosti hodnocení napříč školami a na potřebě většího využívání formativního hodnocení žáků. To jsou velmi důležité informace pro odpovědné tvůrce vzdělávací politiky, ale také pro práci fakult připravujících učitele. Zejména důraz na srovnatelnost hodnocení je třeba vnímat v širším kontextu doporučení OECD a souvisejících požadavků na formulaci účelu standardizovaných forem hodnocení, které zazněly ve veřejné diskusi.

Přestože se odpovědi obou skupin zásadně nelišily, je možné využít výraznějších rozdílů uvnitř jednotlivých skupin aktérů, které upozorňují na jejich specifické potřeby, a vyvodit z nich závěry pro další využití při práci s výsledky šetření pro tvorbu vzdělávací politiky ČR na jednotlivých úrovních hodnocení. Odchytky v potřebách a postojích učitelů a ředitelů vyplývající z toho, zda jsou jejich školy zřizované obcemi nebo kraji, jsou logické a odpovídají odlišnosti podmínek jejich práce. Stejně tak se projevila odlišnost v podmínkách mezi zástupci zřizovatelů na úrovni obcí a krajů. Přesto tyto odlišnosti nijak nebrání obecnějším závěrům v rámci celé skupiny aktérů.

Výsledky kvantitativního šetření budou využity pro přípravu doporučení změn v systému evaluace a monitoringu v ČR, které budou zveřejněny v únoru 2014 jako výstup projektu Kompetence III aktivity 4.